

Omul modern-Cain și Abel

Nicu Hăloiu

Omul modern-Cain și Abel

...

Omul modern se agită toată viața lui să strângă,
Se-acoperă cu-atât de multe că abia de se mai vede,
Unicul lui scop în viață e să dețină, să posede,
Neștiind de unde vine și nici unde vrea s-ajungă!

...

Crescut în umbra lui Hristos, omul vechi putea să plângă,
Știa ce e milostivirea și-o viață demnă și morală,
Cum să trăiască-n cumpătare, asta învăța la școală,
Omul modern, se agită toată viața lui să strângă!

...

În fiecare dintre oameni sunt cel roșu și cel verde,
Două etape ale vieții care marchează devenirea,
Dar prea ocupat să strângă omul și-a uitat menirea,
Se-acoperă cu-atât de multe că abia de se mai vede!

...

Cei doi sunt ca două fețe ale aceleiași monede
Când cel verde îl ucide pe cel roșu, e iertat,
Dar, rătăcitor prin viață, va rămâne involuat,
Unicul lui scop în viață e să dețină, să posede!

...

El cu ascuțimea minții, vrea misterul să-l străpungă,
Ne-nțelegând că adevărul se găsește prin iubire,
Și astfel, omul modern ce-a uitat de devenire,
Nu știe de unde vine și nici unde vrea s-ajungă!

...

Neștiind de unde vine și nici unde vrea s-ajungă,
Unicul lui scop în viață e să dețină, să posede,
Se-acoperă cu-atât de multe că abia de se mai vede,
Și omul modern se agită toată viața lui să strângă!